

je neki šolski vodja novemu učitelju ob kratkem rekel, ko ga je per-vikrat v šolo pripeljal: „To je naj dražje in naj imenitniše blago, ki Vam ga cerkev in država izročuje; blagor Vam, ako se iz med teh malih nobeden ne pogubi!“ — Neka groza prešine človeka pri takih mislih; zraven pa tudi čuti, da učiteljev stan ni tako zaničljiv, kakor ga nekteri z nogami teptajo. Že stari Virgil je rekel: „Quem dii oderunt, paedagogum fecerunt“, t. j.: Kogar so bogovi sovražili, so ga odgojitelja naredili. Kolikokrat sem slišal učitelja milovati, ker more vbjati se pri tako nerodnih otrocih, in marsikteri je že zraven pristavil, da bi bil rajše za to ali uno, kot za učitelja. Vselej so se mi pa take besede preneslane zdele, da bi bil mogel molčati; zavernil sim jih spodobno, da namreč učitelj ni kriv, če so otroci nerodni, ampak večijdel nerodnost starišev je kriva. Za moj del se mi zdi bolj blago opravilo otroke odgojati (saj so oni za angeli naj imenitniše stvari božje), kot z živino opraviti imeti, ljudi dreti i. t. d. Vse, kar poštenega učitelja hudega zadene, vzrok so nerodnosti drugih; če pa on to poterpi, mislim, je bolj blago ravnal, kakor, ko bi bil sam neroden. Svet je in je bil o poklicu učiteljskem narobe misel, — prosimo Boga, da mu dá boljšega duha! —

Iz Loke. V nedeljo zvečer 23. pret. m. smo imeli v tukajšnji čitavnici pervo besedo, h kteri se je sošlo mnogo verlih domoljubov iz bližnjih in daljnih krajev. Bila je prava domača veselica, ka-korskih naj nam prihodnji čas še veliko prinese!

Iz Ljubljane. Gosp. P. Hicinger je v Koledar Slovenski za leto 1863, je tudi letos (8 tečaj) prav zanimiv. Tudi učitelj dobi v njem veliko lepega blaga za šolsko rabo. — „Cvetje iz domačih in ptujih logov“ sta prišla 7. in 8. vezek (vkup) na svitlo — prav krasne evetice.

Premembbe v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofii. Za podučitelja prideta poterj. pripravnika gg.: Jožef Duller v Čermošnice, France Papler v Cirknico. — G. Andrej Stamear, učitelj v Selcah, je zaterdno (definitiv) postavljen. **Poprava:** V premembah v zadnj. „Tov.“ naj se bere Janez, ne pa Jožef Erker.)

 Opominek. Današnji „Tovarš“ ima za svoje bravce **černo mašo**, kot mali spominek nepozabljivemu knezu in škofu **Stomšek-u**, ki jo je zložil nekdo naših pridnih tovaršev. Mislimo, da bomo ž njo marsikomu vstregli. Napravili smo tudi nekaj več iztisov, kteri se dobivajo pri g. J. R. Milic-u po 20 kr.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.